

Glasilo Slovenske Krajine

NOVINE

Prihaja vsako nedeljo.

Cena Novin na celo leto je: doma 20., v Ameriko 80 Din.
Cena Marijnoga Lista na celo leto je: doma 10 Din., v Ameriko 50 Din. Novine prihajajo vsaki teden, M. List vsaki mesec. Naročniki M. Lista dobijo kalendar brezplačno, naročniki Novin pa za polovično ceno, letos za 5 Din. Rokopisi se ne dajo nazaj. Rokopise i naročnino pošiljajte na uredništvo ali opravištvu Novin v Črensovcu, Prekm.

Vredništvo i opravištvu Novin je v
Črensovcih, Prekmurje*.

Vrednik Klekl Jožef, vp. plebanoš v Črensovcih.

Oglasi, (inserati) se tudi sprejma. Cena enoga kvadratnega centimetra za eno en dinar za večkrat popust. Cena malih oglasov je do dvajset reči 5 Din., više od vsake reči pol dinara. Med tekstom je cena oglasov cm2 dva dinara v „Poslanom“ tri dinare. Ki naroči 1/4, 1/2 ali celo stran, dobi 25% popusta za eno objavo, za večkratno več. Takso za vse oglase plača opravištvu „NOVIN“.

Radikalna stranka roplje naše sirote v D. Lendavi i okolici.

I županje i posámezniiki iz D. Lendave i okolice so zdignoli tak pri oblasti, kak pri narodnom poslanci Kleklno tožbo proti roparskomi postopanju nešternih poganjačov radikalne stranke. Tei poganjače strašijo sirote naše, se njim protijo, ka njim vzemejo zemljo, če njim ne dajo penez, je silijo, ka moro Pašičove fotografije kupovati, celo oblasti se ešče protijo. Od vseh strani nas prosijo, naj povemo, jeli smejo tej ljudjé to delati? — Od vseh strani nas prosijo, naj pridemo našim sirotam na pomoč, od šterih so tej zgrabljivi vucje že do sedemdeset dinarov tū pa tam vōsprešali. Ljudstvo je preplašeno i čaka odgovor. Odgovor naš je to:

1. Radikalna stranka ne je država, nego je velesrbska politična stranka, štera, kak vsaka druga, sme toti kortesérati, nikdar pa nesme nikoga siliti, da bi v njo stopo i nikdar ne sme od nikoga po silu ni krajcara sterjati.

2. Štokoli je bio prisiljen, da je mogo kaj plačati za to stranko, má juš pri sodnji naznaniti tistoga, ki ga je prisilo na plačanje i svojo plačano šumo lahko nazaj terja.

3. Po obstoječih zakonaj (odredbaj) ide vsakomi Slovenci zemlja, ki nema zadosta svoje, od veleposestniške zemlje i je nikdar ne more zglibiti, čeravno ne je v radikalnoj stranki. Najbolši pristaši kmečke zveze vsi majo veleposestniško zemljo, če nemajo zadosta svoje i njim je nišče ne more vzeti, ar je zagovarja zakon.

4. Nišče ne je dužen kupiti Pašičove fotografije. Če smo nej dužni kupiti Bože podobe, ki je na križi vmro za nas, keliko menje smo dužni zato kupiti Pašičovo podobo, ki je z nami vred navadni grešnik, mogoče še vekši kak mi.

5. Madjarom po obstoječih zakonaj neide zemlja. Proti toj krivici so i pismeno i z govorom v parlamenti protistanoli poslanec Klekl i zahtevali večkrat, ka se madjarskim sirotam, ki nemajo zadosta svoje zemlje, da veleposestniška zemlja. Cela naša stranka i srbska kmečka je odobrala potegivanje poslanca Klekl na madjarske sirote, samo radikalna je ne štela sprejeti njihovoga predloga, ne štela poslušnotinjuve prošnje. Radičova je padoma sedela i ni z prstom ne genola za tiste ljudi, ki so njoj na jezere glasov dali lani. Od radikalne stranke čakati Madjarom zemljo bi zato teliko pomenilo, kak če bi ovca od vuka čakala pašo ne pa od pastéra. Radikalni g. minister je v teliko toti privolo na prizadevanje gori imenivanoga poslanca, da Madjarom da toti zemljo, a ne tū na meji, nego gde v Macedoniji, a naša stranka je to ne vzela na znanje i zahteva i dela ešče dale naprej zato, ka madjarske sirote tam dobijo zemljo, gde majo svoje kučice.

6. Ne bojte se zato ne Királya, ne Raja, ne Škaliča, ne Saboja ne radikalnoga Ponciusa ni Pilatusa i ne plačajte njim ni filera, ar eden nema juša od Vas kaj terjati niti nema juša i oblasti Vam zemljo vzeti, gda vam ide po zakoni.

Gda to naznanimo Slovencom i Madjarom v D. Lendavi, Dobrovnik i v okolici, zahtevamo od oblasti, da po dužnosti stopi na prste vsem radikalnim agitatorom, v kogakoli imeni pride strašit naše ljudi ali plačo siliti iz njih.

Vodstvo Ljüdske Stranke
ali Kmečke Zveze.

NEDELA.

II. Postna. Evang. sv. Mataja XVII. 1—9. Jezus se preobrazi na gori. Dober oča nebeski je tū svedoč od njega, da je on njegov ljubljeni sin, šteri se njemu prav dopadne, koga smo dužni poslušati. Bog je Jezus i vse ka je on včlo, je boža, večna, nespremenljiva istina. Ta tudi zato, ka bližnjega tak moremo ljubiti, kak sebe. Tak, kak sebe. Njemi moremo vse tisto voščiti, kak sebi i zadovoljstvo na zemlji i večno nebo.

Ljubézen do bližnjega.*)

Predragi! Nikak ne hodmo po zemli brez ljubézni do pokojnij svojij! Naskori idemo tudi mi v večnost. Či tudi skesano opravimo zadnjo spoved, o, šče izda bomo nesli s sebov dug, šteroga bo trbelo poplačati v očistovalnom ognju! I što bo naš priprošnik te, či smo mi zdaj ne za nikoga priprošniki? Čida ljubézen bo rešavala z ognja nas, či zdaj naša ljubézen ne rešava nikoga? Eli ne bo naša zaslužena kaštiga te, da bomo pozableni, kak zdaj mi druge pozablamo? Z djanskov ljubéznijov do vernij duš pa si pridobivamo njihovo pomoč, njihovo priprošnjo na den naše stiske. Sv. Ida Herzfeldska, dovica saškoga vojvode, je dala v življenji napraviti kamenito drvo (trügo) i jo je vsakši den napunjavala z dari za sirote: tak se njoj je ne trbelo bojati svojega dreva i smrti... Včini-mo tudi mi kaj za duše v vica, za te najbole sirmaske med sirmaki. Darujmo njim miloščino dobre spovedi i sv. obhajila. Tudi vi, moji poštu-vani gospodje, možje i mladenci, tudi vi! Ve bote šli tudi vi v večnost i bote potrebovali pomoč i jo tudi dobte od duš, štere ste pomagali rešavati. Pa tudi vsaki den se jij spominajmo, težave dneva Bogi posvečujmo za nje. Takša ljubézen bo naša tolažba v smrtnoj vōri i v vica. Blaženstvo smilenim, ar dosegnejo smilenje! Amen.

*) Predga dr. M. Opeke stolnoga kanonika v Ljubljani. Izdala tiskarna Ničman v Ljubljani.

Glasi.

Slovenska Krajina.

Cerkveni glas. Premeščena sta č. g. kaplana Tivadar Jožef z D. Lendave v Dobrovnik, Feki Aladár pa z Dobrovnika v D. Lendavo. Dobrovnički Slovenci (okoli 1500 jih je vu fari) so prosili slovenskoga kaplana.

Bogojanska pošta, kak so minister pošte i telegrafa javili febr. 25. pod brojom 13105. narodnomi poslanci g. Jožefi Klekl, se taki odpre, kak dobijo na svoja pitanja od ljubljanskoga poštnoga ravnateljstva potrebne podatke. Ugodno poročilo so pa g. ravnatelj narodnomi poslanci tudi obljubili.

Polančarom da na znanje uredništvo Novin, ka je to tá ne poslalo pol za nabiranje na „Martinišče“ zato, ar mate itak prevelike stroške s svojov novov cerkvov i farefom. Če pa što z dobre vole li šče kaj dati, leko da prek dare v uredništvu Novin ali v V. Polani Zver Ivani župani, v Maloj Polani pa Gaber Štefani. Gda pa svojo faro v red postavite, dragi Polančarje, obiščemo vas tudi z nabiralnimi polami.

Carinska konferenca. V Murskoj Soboti i v Prekmurji poprek vlada veliko zanimanje za iste, kak se je pokazalo 12. febr. na drugoj carinskoj konferenci v Soboti. Udeležba je bila jako čbilna iz vzroka, ka se nekaj govori odpremitivne carinarnic Murska Sobot i Gornja Radgona v Ljutomer, odnosno od ustanovitve glavne carinarnice I. reda v Ljutomeri pa ukinitve zadnjih dveh carinarnic. Vnogi mogoče nej znano, da je ministrtvo financ omejilo delokrog carinarnic II. reda. Cariniti ne smejo blaga, štero se carini „ad valorem“, t. j. po vrednosti n. pr. avtomobili, bicikli itd. dalje skoro vse manufakturno blago i dr. Navedeno se mora cariniti pri carinarnicah I. reda i prihaja za celo Prekmurje v poštev oddaljeni Maribor. Jasno je, da pomenjo že same omejitve veliki vdarec za celo gospodarstvo Prekmurja, pač nej potrebno razpravljati, ka bi pomenila odstranitev carinarnic Murska Sobot i Gornja Radgona. Zavolo toga so na toj carinskoj konferenci vsi interesenti ogorčeno protestirali proti tomi nameni. Predavanja, debata, sklepi so po pojasnilih Sobočkoga upravnika g. Pirca, Gor. Radgonskega upravnika g. Tomšiča, carinika g. Živkoviča dala jasno sliko, kakšo škodo ma prebivalstvo že s samov omejitvijov. Država si je na té način zmenjšala dohodke, a pri tom neposredno podprla lihotapce, ki so i ostanejo največki konkurenti trgovcov pa tudi krvčeci i sovražniki naroda pa države. Vupajmo, da ostane omenjena govorica od premitivne carinarnice samo govorica, a da že ista zbudi kem vekše zanimanje za carinske konference, na šterih majo interesenti priliko podati svoje mišljenje i žele. (Dobro bi bilo trgovskim krogom edno protestno spomenico izročiti našim domačim poslancom. Vr.

Zakaj je to leto za nas veliko leto? Zato, ar si v tom leti ščemo postaviti velki spomenik, šteri de našim potomcom na vse veke svedok, ka smo mi dobro razmili potrebščine svojega časa. Te spomenik de vsem svedok, ka čeravno smo na imanju ne bogati, mammo pa bogato, plemenito, velikodušno srce i zato radi damo vsi po svojoj moči. Te spomenik de svedok, ka smo verni krščeniki, šteri Boga ljubimo ober vsega, de svedok, ka ljubimo svoj narod, šteromi v dušni in telovni hasek ščemo to veliko delo dovršiti. Kakši pa je te spomenik? To je naše Martinišče! Či pa ešče što ne bi znal, ka je to, njemi povemo. V Murskoj Soboti moremo postaviti edno veliko hižo za naše dijake. Ta hiža se bo zvala „Martinišče“, ar bo mela za patrona sv. Martina püšpeka.

Vojaki i 1899. rojeni, kakti Gjergjek Mihal, Lebar Anton i Korpič Jožef, so na prošnjo narodnoga poslanca Jožifa Klekl püščeni domo z kadrov, kak njim odgovarja vōini minister pod brojom (skupš.) 5381 od febr. 16. **Od tistih vojakov, kim je obleka vkradena v Otočaci,** naznanja vojni minister pod gornjim brojom na prošnjo narodnoga poslanca Klekla, da odgovori poslanci, gda do rok dobi potrebne podatke.

Na znanje starišem: Vinkovič Viktora (Veszprém, Vár 2). Lipovci, Tórnar Franca (Nyergesújfalu, Esztergom m.) Tórnische, Tivadar Deneša (Budapest, VIII. Horánszky utca 23.) D. Lendava, da so vaši dobili dovoljenje, da smejo domo priti. Smejo priti domo od 13 do 27. aprila. Dovoljenje se najde v Budapešti pri našem konzulu pod brojom: V. 240. Pod tem brojom naj se zglašijo s potnim listom na kon-

zulati za vizum i ga d-bijo. Dovoljenje je skupno dano i je izročeno g. Vukan Franci, medicini v Budapešti (IV ev. orvostan hallgató, egyetem), pri tom se naj vaši zglasijo i ga opitajo, gda je dao prek dovoljenje pri konzulatu.

Blagoslavljanje tišinskih zvonov, ar smo ne mogli dnes tjeđen, kak smo namenili, popisati, objavimo v marcijskom Marijinom Listi, šteri je zdaj zišo. Prečitite tu pōpis lepe slovesnosti.

Na smrt je obsojeni v Maribori od porotniškoga soda Gaber Štefan z Tešanovec, ki je bujo svojo punico i jo v stūdenec vrgo. Streliti bi ga mogli, a ar je na zadnje priznao svojo hūdobijo, mogoče da dobi pomiloščenje i se zapre v dosmrtno vozo.

Ižekovci. Mi smo se zbrali 27. februara pri našem somišleniki g. Kūhari. Naš predsednik g. Žižek je v pozdravnom nagovori omeno važnost združenja kmečkoga delavskoga ljudstva i njega potrebo. Tu je tudi gučao od programa naše stranke tajnik Horvat. Navzoči so edno glasno odobrili delo naših narodnih poslancov i je oprosili, naj se bojūjejo v močnom boji za dosego naših kmečkih pravic. V odbor smo zvolili većinomā naše stare delavce i to za predsednika: Žižek Miška, podpredsednik Zver Martin, tajnik Škafar Andraš, blagajnik Zenica Martin, odbornik: Kūhar Anton, Sreš Martin, Mesarič Jožef, Škafar Števan, Horvat Števan i Sreš Števan.

Na „Martinišče“ so prekdali glavni nabirači v dinaraj: iz Renkovec Pūčko Števan 101.50, z D. Bistrice Bedrnjak Janoš drugi pot 95.50. Med temi dari je tudi dar iz Bednjaja, šteroga sta nabrala Glavač Ignac 11 Din. 50 p. i Krampač Aga 21 Din. 75 p. — z Nedelice Štefan Bakan prvokrat zročo 604.75, v Trnji Horvat Janoš drugokrat 153.75, v G. Bistrici Horvat Sabo Ignac 418, v Sr. Bistrici Cigan Ivan 200 dinarov. Nadale so darūvali Ignac Bežan iz Vančavesi, nabralo 228 Din. tam s polov št. 205. Dali so sledeči: Bežan Matjaš, Horvat Jožef, Šoštareč Jožef, Šoštareč Ivan, Smodiš Jula, Mitnjek Matjaš, Celec Anton, Štefanec Jožef, Smodiš Ivan, Perdigal, vsaki 12 Din.; Slmić Ilona 10, Štefanec Ana 10, Gider Jožef 1, Ozvatič Kata 2, Hoheger Janez 3, Pečić Ana 4, Bežan Treza 1, Ratnik Štefan 2, Ozvatič Alojz 1, Seršen Jožef 2, Ratnik Ivan 2, Kučan Kata 1, Ratnik Verona 5, Ratnik Ana 2, Geder Jožef 5, Drvarič Jožef 3, Bežan Ivan 2, Bežan Franc 2, Ratnik Marija 5, Seršen 20 Din. Tomi je dala tudi 25 Din. Vrečić Treza iz Tišine. — Vlč. g. Jožef Horvat plebanoš v Martjancih so poslali 85 Din. Škafar Agata, Ižekovci 10 Din. — Vsem Bog platil O le naprej, pot je še duga do Martinišča!

Svojim občanom. Iz dna srca se zahvalim svojim naročnikom i vsem občanom, ki so me posluhno i priskočili z lepimi dari na „Martinišče“. Občina Gomilica je dala za prvo rato 537 Din. Gda se Vam toplo zahvalim za te dar, Vas lepo prosim, podpirajte to sveto delo i naprej. Bodimo Gumiličanci zahvalni dobromi Bogi, ka gda je lani celo našo okolico obiskao s strašnov kūgov, nam se je smilūvao. Bodimo njemi zahvalni i podpirajmo kak li moremo,

Fabijola

ali

Cerkev v katakombah.

II. Boj.

Vsi so se veselili zgūblene pa na novō najdene ovce

Se ednok milo pogleda Neža za slepov devicov v grob, potem se pa zgledne prōti nebi i videlo se jij je, da bi vidila Cecilijo sedeti pred svojim Zveličarom, kda prvokrat siple pūšlec rožiz nebes na spokornikovo glavo, kak prvi dar svoje priprošnje pri Bogi.

Diogen je preskrbo Torkvati malo hižico i tam je delao svojo pokoro i cerkev njemi je pa podelila vse pravice.

Dvojno maščevanje.

Boštjan je prišeo v katakombe na sprevod prve mantrnice, ali šče bole zato, da bi opoto i spravo na gvūšen kraj sv. Očo Marcelina, ar je zvedo, da njemi neprijatelji ščejo vzeti življenje, ka je tudi Torkvat potrdio i zato njemi je razložo Fulvijove nakane. Življenje dūhōvnikovo je bilo dostak vredno za celo cerkev, da bi se ga smelo tak zaran darūvati; i ar je to prebivališče več ne bilo gvūšno pred neprijatelji, zato so sklenoli batrivni vojaki i „čuvār kršćenikov“, kak ga imenūjejo stara pisma, pripraviti najvišjemi pasteri pribežališče tam, kde ga gvūšno nišče ne bo iskao — v casarovo palači.

V bole skrivnom konci carske palače je stanūvala imenitna gospa Irena, dobra i verna kršćenica, štere mož je bio v palači casarski

njegove namene. — Vse Vas srčno pozdravlja Ferencak Jožef, glavni nabirač i širiteo Novin v Gomilicah.

V Kanado se je odpelalo par naših ljudi iz V. Polane. Pišejo domo, ka se njim tam dobro godi. Ki šče tā iti na delo, naj se zgasi pri Jadranskoj banki, tā jemljē gor potnike ali na angleškom konzulatu. Vsaki pa naj prle dobro pozve, jeli je vredno tā iti ali nej, jeli de služ stalen ali nej. Kanada predvsem nūca poljske delavce. Z Kanade je pa teško priti v Ameriko ravno kak od nas. To ne pozabimo.

Od blagoslavljanja tišinskih zvonov je nekaj poročao listi „Slovenec“, ka jēg. kanonik Slepec predgao pri toj priliki, naj prišlekov nišče ne posluša, nego samo domače svoje gospode. Nadale se je pritožo pisec, zakaj je bio k toj slovesnosti ali k obedi na farof povabljen zastopnik židovske verske občine dr. Váyi, i zakaj ne tudi kat. glavar dr. Lipovšek. — Ar se razna sumničenja širijo po krajini i ar se nedužnim dela krivica, izjavljamo po dobljenih informacijah 1.) da je naša stranka, kmečka zveza nej poslala toga poročila „Slovenca“, 2.) ka se g. glavar nikdar ne pritožo — zavolo toga, zakaj ne bio povabljen, naj se njemi zato ne spodtiče, ka je zamero, ka ne bio povabljen. Na povabljenje niti mislo nej. 3.) Dr. Vájlja je g. plebanoš Kranc pozvao kak svojega prijatelja i kak namestnika cerkvenoga patrona, grofa Szapáryja, ne pa kak zastopnika židovske verske občine. — Vodstvo SLS ali kmečke zveze.

Rekrutje iz Trnja: Ignac Hozjan, Jožef Denša, Pavel Sobočan, Števan Horvat, Matjaš Hozjan se poslovijo od svojih ljūbih domačih poznancov, roda i se tem kak svojim dūhovnikom v molitev priporočijo.

Lepi dar nam je poslao naš vrli črenovski rojak Glavač Andraš iz Chicage. Poslao nam je 300 Din. na Martinišče i 200 Din. na podporo naših kršćanskih „Novin“. Pa te dober kršćenik z teškimi trūdli mora v tom velikom varaših prehraniti šestero drobne dece, pa li se ne spozabi ne v Ameriki pa poleg nje še nej v domačem kraju z potrebine Matercerkvi. Lepo nam naznanja v svojem pismi: „Lūbi gospod, pošlēm Vam 500 Din. Te znesek etak razdelite: 200 Din. na naše prve kršćanske Novine, 300 Din. pa za drago dobrodelno „Martinišče“. Tō malo šumico sem vam zdaj poslao, za mali čas bomo si znova kaj odtrgali, čeravno nas tū v Chicagi tudi dosta dohaja, ar smo si novo šolo spovali gor i globoko se v dug zakopali. Dobre namene sam vsikdar pripraven podpirati, čeravno mam drobno dečico.“ Tak piše pravi kršćanski mož. O da bi meo dosta naslednikov tak v Ameriki kak doma. Vse mogoče smo dužni včiniti, naj se Kristušove Matercerkvi nameni spunijo. Tej nameni so: dika boža i zveličanje dūš. Vse mogoče včinito v te namen.

Bogojina. „Eppur' si mouve! — Pa li se giblje!“ Tak je kričao veliki modrijaš Galileo Galilei, kda ništerni neso njemi šteli vervati, da se giblje naša zemlja okoli sunca. Jas pa zdaj ne mislim na celo našo zemljo, liki samo na mali falaček te zemlje, naimre na Bogojino. Jas to tudi neščem trditi, da se v Bogojini gibljejo tla pod nogami kak na priliko v Japōnskoj deželi, liki da se ona giblje naprej, da Bogojina

tak napreduje. Da je tomi istinsko tak, to je mogo viditi vsaki, šteri je bio pri družabnom večeri naših obrtnikov, na šteroga sta že osem dni prle vabila dva velikiva, lepiva od g. nadučitela Avg. Minkuša trūdoljūbivo izdelana lepaka bližnje i daljnje soside. Bilo je nekaj na tom družabnom večeri, ka je vse goste prijetno iznenadilo i to je bio prvi nastop našega moškoga pevskoga zbora. Vse to ešče fanjščekove dneve i ne v posti. Pod vōdstvom g. nadučitela so naši dečki ne samo batrivno, liki dovršeno lepo, s pravov bravurov spopevali več naših priljūbljenih ljudskih popevk po harmonizaciji nadučitela Žirovnika. Najbole so se povidle ljudem: milo otožni pesmi: „Slovo“ i „Sijaj, sijaj solncece“ potem vojaška veselo — poskočno, itd. Najbole globoko v dūšo je segnola Hajdrihova „Od Urala do Triglava.“ To je zbor, šteri pretrese človeka kak grmljavica. Čūditi se moremo, kak so se mogli naši dečki v tom kratkom časi navčiti takšega umetnoga spevanja, pa to tembole, ka nemajo nikšega harmonija ali glasovira za včenje. S tem pa so dokazali, kak dober pevski posluh majo, i da se s trdnov volov i veseljem do kakšne stvari zmagajo vse zapreke i ovire. Najvekša hvala na tom ide se zna, g. pevovodji, šteri se je loto toga žmetnoga a hvalevrednoga dela, tak rekoč brezi vseh potrebnih sredstev. Vūpamo, da de se skoro pā nūdi'a prilka, da čūjemo naš novi zbor, na šteroga smo gizdavi. Da pa nedo vso čast odnesli samo dečki, ščejo gospodične vūčiteljice včiti tudi dekle, pa je vabijo, naj se oglasijo, štera ma glas i volo, ka se kemprle začnejo vaje. Na večeri se je čūlo tudi vnōgō madjarskoga spevanja. Mi našim gostom nemreimo i neščemo braniti, ka se veseli i spevle vsakši kak najbole zna. Či zna eden ali drugi spevati tudi pesmi d ūgih narodov, jih za spremembo tudi radi posluhno zavolo zanimivosti, ali naš najbogši, naš najmilejši srčn čūt moremo vlegati v pesem naše materne reč, ar bi inači drugi narodi lejko pravili, da nemamo nikaj svojega, da smo njim vkradnoli, ka je njuvo Pali nesmemo naše soside preveč ostro soditi, čli li madjarski spevljejo. Oni so se ščista madjarski včili v školaj, pa ešče sledkar: umetna, kulturna pesem je za nje bila vsikdar samo madjarska. Madjarske pesmi, štere smo čūli v nedeljo, so istinsko lepe, pune ognja i temperamenta. Ali edno falingo majo, one se ne morejo popevati tri ino štiri glasno, ešče komaj dvōglasno, za navadno pa samo ednoglasno, zavolo toga se jih vūho sčasoma navoli. Vse naciša je slovenska pesem: ona pokaže svojo silo ino lepoto ešče v zbori, čli se popeva štiri ali celo peteroglasno: to ti doni kak ubrano zvonenje, kak mogočno bučanje orgelj. Mi neščemo zatreti madjarsko pesem, liki ljudstvo naj spozna krasoto slovenske umetne, gojene pesmi, pa de videlo, da je tak lepa, ka se joj ne trebe skrivati pred nikšev drugov na sveti. Mi Slovenci mamō takšo vnožino krasnih, narodnih i umetnih pesmi, čeravno smo mali narod, da je pravo neki visoko vučeni Franc. z: „Slovenci so pesniški narod.“ Gda so čūli pevski zbor „Slovenske matice“ v Ljubljani leta 1920 Angleži, Italjani ino Francozi neso se mogli zadosta načūditi našim pesmam i so vabili „Slovensko matico“, naj pride spēvat

uradnik; se sta pripelala Boštjan i Kvadrat sv. Očo, dobro preoblečenoga.

Drūgo jūtro je šo Boštjan k Pankraciji i njemi je to povedao:

„Moj predragi, včasi moreš zapūstiti Rim i se odpraviti v Kampanio! Konja sta že pripravljeniva za tebe i za Kvadrata i nikaj se ne smeta zamūditi!“

Mladenec ga žalostno i s skuznimi očmi pita: „Zakaj pa Boštjan? Ali sem se kaj pregrešo, ali si ne gvūšen nad mojov stanovitnostjov?“

„Ne dvojim, da ne bi bio stanovit za zdajšnje preganjanje, pa tudi nikaj krivoga si ne včino — pa vendar, ti si mi obečao, da me boš bogao v vsej rečaj. Poslušaj i bogaj, ar je zdaj to potrebno!“

„Lepo te prosim, dragi Boštjan, povej mi, zakaj?“

„Za zdaj ešče more to ostati skrivnost.“

„Ka, že pa skrivnost?“

„Ravno tista je i zednim s prejšnjov ti jo odkrijem. Vendar ti povem, ka maš za včiniti; to ti naj bo zadosta: Korvin je dobo zapoved, da naj ide nad Kromacijo i ga zgrabi z vsemi drugimi vkūp, ki pa sō ešče ne trdni v veri, kak nam kaže žalostna pelda Torkvata; i ka ešče je hūše, tudi tvojega vūčitelja Kosijana naj izroči smrti. Zato želem, da bi ti prišeo pred Korvinom tā — mogoče bo šo Korvin sam — i opotiš kršćenike na nevarnost.“

Pankracij je bio pa jako veseo, da je čuo te reči:

„Zdaj vidim, da mi zavūpaš, Boštjan; tvoja vola mi je zdaj zapoved! Do konca sveta bi

bežao, če se ide zato, da rešim svojega dragoga Kasijana ali tudi kakšega drugoga kršćenika!“

Naskori je bilo vse pripravleno za odhod; prle, kak so se zadnji Rimlani skotali iz posteli, sta že jahala Pankracij i Kvadrat na močnih konjaj prek po Kampaniji po hole zapūšćenoj ali zato bole varnoj gvūšnoj cesti.

Korvin je sam nakano iti nad kršćenike, ar je mislo, da na te način najbole lejko pride nazaj do svoje časti, pa tudi do penez. Da bi se pa na pot bole pripravo i z vsem poskrbo i da bi si malo ozdravo svoja pleča, je potūvānje odložo na drugi dēn. Naročo si je foringo i šeregnumidskih vojakov, šteri so tak dobro znali bežati, da so vsigdar bili vstric kočijam; vendar pa je za en ali dva dni hoda bio za kršćenikoma, čeravno se je pelao po lepšoj Apijevoj cesti.

Mala kršćanska občina je bila vsa preplašena zavolo novic, ki so prišle iz Rima, kda sta našiva poslanca dospela k njim. Jako pazljivo i z velikim spoštovanjom so šteli Boštjanovo pismo i se nato z molitvijov i sv. premišlevanjom pripravljali na bližno nevarnost. Marko i Marcelijan sta že prle odišla s svojim očom Frankvilinom v Rim na posvećenje, za njima pa je ešče ravnozda odišeo Nikostrat, Coe i mnog drugij, Kromacij, šteroga je Bog ne odebrao za mantrniški venec, se je skrio za nikelko časa v sosednjem Fabiolinom hrami, za kaj so jo v pismi presliti, čeravno so njoj naravnoč ne povedali, zakaj; svojo domačo hišo so pa prepūstili v vāstivo pošćenim i vernim služabnikom.

Dale.

v Pariz na internacionalno (mednarodno) tekmo, ka prej leško dobi prvo nagrado! — Kak čuje-mo se že osnavljajo pevski zbori tudi v naši okolici, v Tešanovcih i Vučoj gomili, gde jih vodijo domači vrli učitelji osnovnih škol. Samo tak naprej!

Vabilo. Gostilničarska obrtna zadruga v Dolnji Lendavi priredi dne 21. marca 1924 ob 10 vori dopoldne v veliki dvorani hotela pri Kroni v Dolnji Lendavi 1. letni redni občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1) Poročilo predsednika za leto 1923. 2) Oračun leta 1923. 3) Dopravek tekocih pitanj. 4) Proračun za leto 1924. 5) Demisija odbora. 6) Volitev novoga odbora. 7) Slučajnosti. Člani zadruge se prošijo za natančno i punoštevilno udeležbo. Predsedništvo.

V Dolnji Lendavi na kolodvci je vojak Peter Jovič dne 11. marca t. l. po nesreči streló rekruta Pašičnjak Štefana iz Trdkove. Dragoljub Lazarevič ga je gnao na komandó v Varaždin, ar je svoječasno Pašičnjak odskočo na Madžarsko. Oda je Lazarevič šo po karto, je pazo na njega Jovič, šteri se je špilao s puškov. Puška je počila i nesrečnoga mladenca ravno v glavo zadela, ki je za poldugo voro vmro. — Oba bo sodilo vojaško sodišče.

Uradna naznanila.

Sirote dobijo brez plačanja carine staro obleko ali druge stare reči iz inozemstva, če pokažejo na carinarnici 1) svedočanstvo svoje občine, da so sirote, 2) svedočanstvo našega konzula ali občinske ali samoupravne oblasti tistoga orsaga, odket dar pride, ka je blago staro i ka je za dar poslano. (U. L. 15)

Prošnje za logarsko ali lovsko i lovsko varstveno preiskušnjo (ekzamen) se vlagajo do 31. toga meseca na d'rekciji šum v Ljubljani. Več pove M. L. št. 15. od 25. febr.

Ki šče postivati v Chile (Južna Amerika) sme samo tak, če njegov potni list vid ra Chilski konzul v Zagrebi. (U. L. 15.) — Vsaki pa naj prle dobro pozve, kakše razmere so v Chli — i ar se tak trdi, da v Južnoj Ameriki je slab služ, ka delavec niti potrebnoga stana nema, vročina je pa neznosna.

Pokončavanje poljskih miši. Da se za-more proti poljskim mišom, štere ogrožajo neštere dele naše pokrajine, uspešno nastopiti, je tuk. oddelek za kmetijstvo pridobó veksé vnožine strichnynovsa, ki se da prizadetim občinam na razpolago. Priprave strichnynovsa je iz prijaznosti prevzela uprava veleposetva Zichy v Beltincih, ki ma za to vse potrebne priprave i ki se nahaja nikak v sredini od poljskih miši najbole ogroženega ozemlja. Strichnynovsa zavolo velike nevarnosti kak čemer i pa zavolo tehničnih težkoč ne pošiljajo po pošti, nego za prizadete občine ino drugi interesi dobijo proti posebnomi dopisi od okr. glavarstva i tak. plačili za 1 kg. strichnynovsa po 1-5 Din. kak prispevek k stroškom priprave i. dr. v dneih 14. 17. i 20. t. m. od 9—12 vüre pri upravi gornjega veleposetva v Beltincih. Občine, gde so se poljske miši šele v zadnjem časi pojavile, lahko dobijo gotove količine strichnynovsa proti posebnomi izkazi od občine pri gornjoj upravi v Beltincih. Interesenti morajo s sebov prinesiti edno močno, celo platneno vrečico. Uničavanje p. miši s strichnynovsam sejmora začeti taki i izvršiti po spodaj jnom navodili ino določenom načrti t. j. pritegniti se morajo k tom deli vsi prizadeti kmetovalci. (V Beltincih zvedijo vse, kak se more postopati. Vr.) Okr. glav. št. 1924/I. E.

Politične drobnije.

„Politika v Prekmurji.“ Pod tem imenom piše v 4. št. „Morska Krajina“ eto: „Slovenija je pa gnezda stari Habsburških klerikalcev, ki je ves paversko vancarski narod pod raznimi imenaj, društvaj i maslekuvanaj (je to naš jezik? Pravimo mi lahko „pōdnogaj“? Nikdar ne, nego pod nogami“ itd. Vr.) združila v močen tabor, šteroj je edini podkapač demokratska stranka namenjavala bi diti navkuper ž nje filialkov, z „sam. kmet. strankov“. . . . To je kej Slovenije . . . Mi bi radi znali, ka to pomeni „habsburški klerikalci“? Zaistino pitva, pckvarjena duša more samo na oči vrčti drugomi tisto, v kom je sama najbole prizadeta. Jeli so pa gospodje okoli „M. Krajine“ ne bili lahko „habsburški“? So lahko ne tajili zavoljo habsburskoga kralja ešče svojo slovensko národnost i se v prsi bili, „da so Madžari i da prvi madjarski človek je habsburški krao“. Pa li oni vupajo drugim to na oči metati? — Plitve duše! — Mi pa jasno povemo, ka so „habsburški klerikalci“ ljubili svoj slovenski narod, delali za njega, trpeli za njega, naj ostane slovenski i dobi sloboščino, kralja so pa poštvili, ar njim je to zakon boži zapovedao i za to se nikdar ne sramljejo, ka so božo zapoved državali. — Ka

bi pa v naši krščanski stranki samo vancarje i kmetje bili, samo tisti more trditi, ki se boji pravice. V naši stranki je vsaki stališ, mamó veliki broj gospode, vekséga kak druge stranke v Sloveniji, mamó obrtnike, trgovce, delavce, pač vse stáne, šteri na krščanskoj podlagi ščejo priti do svojih stanovskih i političnih pravic. Če bi gospodje okoli M. Krajine šteli program naše stranke, — pa dužni bi ga bili prle, kak so laži na papir vrgli — ne bi te bedarije natisnoli.

„Korošeca dvojna pot.“ Pod tem naslovom piše „M. Krajina“ (4. šte.) ka se prej Korošec pogaja te z vladov, gda i z Radičom. I svoje nepotrpljive verske rogé pokaže pisec z svoje čarne kuste te vó, gda na oči vrže Korošci: „Ja, „cil posvétí škér“. To ogrizavanje širijo najmre protivniki kat. vere proti katoličanom, ka tej prej vsakó škér dovolijo, ešče klanjé, naj to služi samo v dober namen. To pa nikdar nišče ne včlo v kat. Matericerkvi i tudi ne včl i je milijonkrat bila ta laž že odvžena, ali gospodom okoli „M. Krajine“ se neide, da povejo pravico, nego samo da vdarijo po njej. Ka se pa tiče poganjaj dr. Korošca, je istina to, da bi se radikali radi pogajali z Korošcom, ka bi duže skübli orsag, i bi za te dali Korošci i celoj naši stranki več ministerskih stolcov, a ar se toj pravoj krščanskoj stranki neide za svoj, negó za hasek ljudstva — je ponúdbó odbila i se pogaja dr. Korošec sproti vladnim strankami samó zato, da vrže to krivično ladanje orsaga i spravi pravično. Zakaj se to ne vidi „M. Krajini“? No ja, ona je navajena dnes se pogajati z demokrati, vütro s samostojnimi, tretji den sesti pa na radikalni auto i pōvsod kaj v žep vteknoti. I gda tak dela, misli, ka je vsaki takšl nepoštenjak. Ne sodite, gospodje, druge po sebi, v istial sodite!

Država.

Zadušila se je pod küpom slame. V nekšoj vesi blüzi Belovara je mikala deklica slamo iz oslice, na šteroj je bilo dosta snega. Sneg se je s slame poškaló i je pokopao deklico, štera se je pod njim zadušila.

Dete brez nog i leve roke je rodila pred kratkim kmetica v Dalmaciji. Na pravoj roki ma samo štiri prste.

Velka brezdelnost na Hrvatskom. V celom Hrvatskom je do 75 jezer ljudí, šteri stradajo, ár nimajo dela i tak ne zaslužijo nikaj za hrano. Za te je vlada dala 50 jezer dinarov. (Niti en dinar ne pride na vsakoga. S toga se bodo že lahko hranili!)

Čakala mladoženca, pa dočakala dolare. Pred 30 leti sta se v vesi Koljevo dva zaročila, a sledkar šla na razno. Dečko je šo v Ameriko, deklica pa je ostala doma. Na svojega mladoženca je ne mogla pozabiti i pisala njemi je duga pisma, na štera pa je on včas i niti odgovarjao ne. Ona pa je ostala vse eno verna i je odposlala vsakoga, šteri je prišeo v ogledi. Pred kratkim je dobila glas, da je njeni ženin vmro i njoj je zapüsto 30,000 dolarov, teda ravno 1000 dolarov za vsako leto čakanja.

Sam pogodo i izplačao svojega morilca. V slavonskoj vesi Piškorevci je Bogdanovič v kavarni vōpovedao, da plača tistomi, šteri ga buje, naprej 3000 Dinarov. Veški dečko Vidakovič je ponúdbó sprejeo. Bogdanoviča je Vidakovičga je pa tak dugo smicao z nožom, da je mro. Vidakoviča so zaprli.

Smrtna obsodba pri mariborskem sodišči. V začetki toga meseca je stao pred sodiščom 48 letni Štefan Gaber, doma iz Vuče gomile v Prekmurji. Obtoženi je bio, da je vmoro svojo punico (mater svoje žene) tak, da jo je vrgeó v stüdenec. Gaber je hüdodelstva ne pripoznao i zatajüvao, da je ona spadnola sama v stüdenec. Svedoki pa so pravili, da je kriv i sodišče ga je obsodilo na smrt. Da je sodbo čüo, je tudi sam priznao svojo krivdo. Gabra po najnovejšoj odredbi strelijo. (Tihinci i tudi naši slovenski bratje majo nas Prekmurce za verne, poštene i pobožne ljudi. V zadnjem časi pa se godi v naši krajini telko hüdodel-

stev, da nas bodo meli naskori za najhüšje. Že lansko leto so obsodili Prekmurca na smrt i zdaj pa. Naj bo ta zgodba zgled za vsakoga, naj ma pred očmi, da tudi njega zna kaj takšega zadeti, či bo grešio i včas i bo menje hüdodelstev v Prekmurji).

Svet.

Nenavadna smrt se je zgodila te dni na Češkom. Po cesti sta stopala vesničara i sta se živo razgovarjala. Kak da bi migno se je eden na ledenoj cesti poškaló, tak da je spadno i se rano na glavi. Njegov sosed se je prigno, da bi njemi pomagao stanoti, pa kda je zagledno rano, s štere je tekla krv, se je tak prestrašo, da ga je zadeo žlak i je v par minutaj vmro.

Po 9 letaj je prišeo nazaj iz Sibiri vojak Martinek na Češko. V Vladivostoki se je oženo i je bio tam dober šoštar zela po domačoj zemli ga je pa pripravila do toga, da je zapüsto Rusijo i prišeo domo. V rojstnoj vesi se je stavo pri spomeniki, šteri je bio postavljeni spadnjenim vojakom. „Za koga je pa to prazno mesto“ je pitao i pokazao na red imen. „Za tebe, toda nismo znali zagvišno, či si mrtev“ — so njemi odgovorili. To ga je tak genolo. da so se njemi zasvetile skuze v očaj.

Mlečno drevo. V amerikanskoj državi Venezueli je drevo, iz šteroga se cedi tekočina, podobna mleki. Tudi tek ma takši, kak mleko. Ljudje se s tem jako radi hranijo.

Čüdo od deteta opisüjejo amerikanske novine. Tam je edno dete, štero se je v šestom meseci navčilo celo slovnico na pamet, v drugom leti je že znalo čteti i pisati, v štrtom leti pa že gučati štiri jezike. V 15. leti je napravilo doktorat, šteroga napravijo drugi navadno v 25. leti.

Domača politika.

Popolno sejo sta obdržali naša stranka v Ljubljani, Radičova pa v Zagrebi, na šteroj je določeno, da idejo sküпно i zrušijo samoradikalno srbsko vlado, ár ta ni v orsagi ni zvüna njega ne vodi za državno hasnovite politike, ar je Reko prepüstila Italijanom, naših ljudi v drugih orsagaj zagovoriti ne ve, ar podpira jemanje mit i dela podküpljenje, ar z krivičnimi dačami pred vsem z kulukom terši narod, nam vsiljava cirilico, pač na nikoj deva celi orsag.

Noviva poslanika v Belgradi sta general Bordero, talijanski i Betty francozki, oba sta sprejetiva od kralja Aleksaedra.

Predsednik Radičove stranke: Pre davec je prišo v Belgrad, je tü izročó poverilnice (tiste listke, s šterimi njim je oblast naznanila po volitvah, ka so zvoljeni za poslance) tistih poslancov Radičove stranke, ki so se javili, da pride v Belgrad i pomorejo naši stranki vrčti srbsko radikalno vlado. Gda se mandati overijo (za prave spoznajo), te smejo poslanci v parlamenti delati, prle ne. Radikalna verolomna vlada je jako poparjena.

Poslaništvo carske Rusije v Belgradi je odpravljeno. To pa zato, ar je naša država z drugimi vred prisiljena iskati bar trgovinske zveze z bolševikov Rusijov.

Sporazum z Nemčijov je sklenola naša vlada gledóč navojno odškodnino.

Svetovna politika.

Albanija. V toj državici, ki je naša sosida, se nekaj küha. Že dvakrat so šteli vmoriti ministerskoga predsednika, šteri je prijateo naše države. Rumunskoga krala sin si je vzeo v zakon taljansko princezinjo i rumunska kralica prej šče, da bi sin prišeo na albanski tron.

Poslano. *)

„Düševnomi Listi“ i g. Vezér Gézi na znanje:

1. Kakšni naj bi bio „Düševni List“, to je bilo v mojej izjavi v Novinah postranska stvar, moje privatno mnenje; ovači ga pa lahko vrejete kak Vam je lubo. — Ste tak zadovoljni?

2. Ka so šteli na okrajnom glavarstvu dati naš šolski proračun v občinskoga, toga jaz ne sam želo nikdar od nikoga. Kda sam zvedo, sam taki dao izjavo župani, ka mi katoličanci Martjanskoga šolskoga okoliša svojo šolo sami zdržavamo, kak smo za njo sami na tom mestu stoječo oštarijo kupili, a sami šolo zidali. I na to mojo izjavo se je taki dovolilo na okr. glavarstvu, naj se šolski davek zbrže z občinskoga proračuna. 3. G. Vezér pa tudi D. L. pišeta, ka so ev. deca plačivala v našoj šoli. So, šolskoga leta 1921./22. po 20 koron, prvejša leta tudi, samo ne teko na kúrivo i za pometanje šole, ka smo na kraci za šolnino zvali. Za l. 1922./23. pa so že ne plačivali ne hči g. Vezéra pa ne Lipajova sirota, pa tudi drugi ne. Ovači pa, či bi šli na to, bi slobodno navrgli na tiste, šterih deca so tu všolana, na vsako leto šolski davek, či smo ga ne, ga zato nismo, ar mi ravnotak ščemo obdržati naše verske šole, kak Vi svoje za sebe. Ne poznam vseh evangeličancov v okolici, znano mi je pa, da so takšni, ki bi radi bili, či bi se nihali takšni napadi iz D. L., pa bi se več pisalo od düševnih potrebščin ev. cerkve. 5. Ka sam s tistimi evangeličanci, ki me dobro poznajo, zaistino živo v lepom miru, to svedoči, ka či je k meni prišeo prijateo ev. vere po koj, sam njemi po mojej zmožnosti vsikdar tak hodo na roko kak mojim vernikom, pa on meni tudi brezi toga, ka bi glédao na njegovo versko mišljenje. Tak vu začetki mojega plivanošovanja kak do zadnjih dni. Ka se pa tiče g. Vezér Gézo, on v občini Martjanci ne stanovnik sto i sto let. V kakšem miru živi z občinarimi brezi razlike verevavljanja na to samo edno delo omenim: razdor pevskoga zbora, (dalarde). Moja bratrana je povedala ednomi gospodi Judaša, lki tisti je bio — žalibog — katoličanec. To pa telko pomeni, ka jaz ne sam nikdar zvó niednoga evangeličanca za Judaša. Ka se pa tiče poprek šolskega pitanja, prav ma „Düševni List“, ka se moremo boriti za naše verske šole, pa lepo bi bilo, či bi se borili vküp brezi toga, ka bi šteli prestopati meje starih pravic eden proti ovomi i te kriviti tistoga, ki brani svojo mejo. V drana jst h letaj me je samo eden evangeličanec prso, da dam zvoniti, gda do njegovo mater pokapali, Tistomi sam pa z lepa povedao, naj nija to delo, ar bi ga njegovi ljudje znali sovražiti. Pokojni g. šinor so evangeličancem, gda so poleg zvonenja z njimi gučali, pravili:

„Čakajte mejte potrpljenje, ne bo dugo, ka pride novi plebanoš, jaz tudi te eden den pridem vó, ka njemi faro prek dam. To se Vam naznani te, te prite na faro i vu mojej navzočnosti se ta stvar v rđ spravi.“ Do toga nej prišlo. Ivanocy so prišli 21. marcijuša 1921. z evangeličanske strani pa nišče, ar so ne šteli čakati, nego ešče prle, kak sam jaz esi prišeo, so začnoli pobirati po okolici na evangeličanski z v o n i k. T e s a m p a z d a j denok jaz kriv i razdirač mira? Ovači pa mam v rokah zapisnik iz leta 1795, septembra 11., šteri svedoči, ka zavlo medsebojnoga mira Martjanski evangeličanci za 160 renški (forintov) prek püstijo v tórmu bodočiva dva zvonova tistim, ki vu papirskoj veri živijo ino od vséga juša do znovov i od hasnúvanja zvonov se odpovejo. Šuma se mora plačati 1. novembra leta 1796. Z ev. strani je podpisani: Novak Ferenc od evangeličancov constituirani mandatarus i Korčay Samuel. Pa tudi mam v rokah potrdilo (nyugta), štero svedoči, da je Gaber Mihai pliv. telh 160 renškov (forintov) doli plačao Novak Ferenci pred Lipič Jožefom i Ciganj Janešom. Ober toga se što štéc pri meni lahko zagotovi. — To naj dojde v pojasnilo. Katoličansko šolo ščemo duže meti za takšo. Na nadaljivanje napadov, šteri bi prihajali od kogaštéc, več nikšega odgovora ne dam i naj bi bili kakšittec te napadi.

Pisao sam istino prle pa zdaj, pa zato vü pam zdaj tudi podpisati svoje imé.

Martjanci, 7. marca 1924.

Horvat Jožef

plivanoš, predsednik šolskoga stolca.

*) Za spise pod tem naslovom uredništvo ne odgovarja.

Podpirajte Novine!

Prekmurski dijak.

Zavednost. Katoliško misleči slovenski prekmurski dijaki so ustanovili lasno neodvisno dijaško društvo „Zavednost“. V božičnih počitnicah so sestavili pravila i so jih poslali na politično oblast, da jih potrdi. Na prošnjo je izdal mariborski veliki župan dne 20. febr. 1924 pod št. 1035/24 sledečo odločbo:

V smislu paragrafa 6. zak. z dne 15. nov. 1857 dr. zak. št. 134 ne ugovarjam pravilom društva Slovensko kat. akad. dr. „Zavednost“ v Beltincih, ki jih je okrajno glavarstvo predložilo s poročilom z dne 21. jan. 1924, št. 721/1.

K. F.

Gospodarstvo.

Kak skrmimo prasce tudi brez mleka?

Je dosti naših malih vertov ali pa aréndašov, šteri si nemrejo držati niti ene kravice. Držijo pa si, če je li mogoče svinje, da si pridelajo doma prepotrebni zabeo, da ležej živijo.

V takšem slučaju nam je gledati na to, kak skrmimo prasce tudi brez mleka. I si pomagamo z župami, štere pripravimo iz edne ali druge mele. Dobra je za to ovsena i pšenična mela, ržena ino ječmenova, pa tudi kukorična i ajdinska mela.

Ob prvim je skrbeti, da bo svinja lahko dojila i da bo mela bar prve tjedne zadosta mleka za prasce. Namesto s kravjim mlekom pa sledkar začnimo s polaganjem žup.

Župa mora biti redko tekoča, pripravljena na te način, da se mela z vodov zmeša ino razgoni (šprudla) i da se s prilevanjem vode ta mešanica zreči i potem med šprudlanjem sküha. Ta juha mora biti redka, zaistino juha iz mele, ne pa močnik ali žganik. Jako kuhano mela je hladiti prle liki se davle prascom za jesti. Če delamo juho iz ovsene ino pšenične mele, te je dobro dodati malo cukra, ar je tudi materno mleko nekoliko sladko. Sladka je tudi kukorična ino ajdinska mela.

Da postane takša župa šče bole tečna, lahko prim šamo nekoliko lenove mele ali pa kcoj damb pred krmljenjem po eno jajce, posebno žučak. Či nam pa lenova mela falij, si nalježi pomagamo z jajčjim žučakom, šteri se da dobro pomešati z župov. Jajčni belak pa moramo najprle raztepsti ino zatej primešati juhi i to tudi tak pred krmljenjem.

Takše župe moramo po večkrat na den ino po malom davati, da se živalce pomali na nje privadijo. Pri tom je potrebna, se zna, največša čistoča pri posodi kak tudi pri vsem našem ravnanju.

1. Zrnje. V Novom Sadi:

100 kg. pšenice	330 Din.
„ žita	310 „
„ ovsa	245 „
„ kukorice	250 „

2. Mešo.

govena	teletina	svinjina
v Zagrebi 1 kg	27—28 D.	28—32 D.
	32—35 D.	
v Ljubljani	23—25 D.	29—30 D.
	30—33 D.	

3. Krma.

Sena m. 50—100 D., slame m. 50— D.

Zagrebečka borza

dne 13. marca 1924.

Amerikanski dolar 1 dolar	K 310 —
Austrijska krona 100 K	K —44
Čeho-Slov. krona 1 K	K 9 20
20 kronski zlat	K 1200 —
Francoški franc 1 frank	K 12 —
Madjar. K 100 (nova em.)	K —44
Švic. fran. 1 fr.	K 55 20
Talijanske lire 1 lra	K 13 60
Zürich:	
Dinar 100 Din.	Sv. frcs 7:20

Najnovije moške obleke, v največšoj izberi

i po najfalejšoj ceni se dobijo v D. Lendavi pri ŽIGI WEISZ.

Za firmo velika zaloga. Športne obleke od 700 D. Šimi obleke od 600 D.,

obleke za dečkece od 150 D. naprej. Štof za edno obleko s vsemi potrebnimi rečmi D. 325

Na senji v Murskoj Soboti bom navzoči z vsov svojov zalogov.

Tisk: ERNEST BALKÁNYI Dolnja Lendava.

Pošta.

Vogrinčič Marija. Cankova. Tistima sirotama dajte Novine i M. List z kalendarom vsakej za 15 Din. Litrop Štefan. Turnišče. Netrebe za to takse plačati. Gdi dare do rok dobimo, te je objavimo. G. F. V. Polana. Prepčno dobili, ar naš list se zavolo slabih poštinih razmer že vseli v sredo dotiska. A. B. Bogojina. Članka nismo objavili, ar je prišo že odgovor z Beograda i z Ljubljane, šteri obeta pomoč proti vašim slabim poštinih razmeram. Članek shranimo za slučaj potrebe. Hvala. Pozdrav, zdržanje, vüpanje. Mencigar Franc. D. Slaveči. Dalí smo Vam poslali dva M. Lista i vse Novine, ka smo meli. Zdaj nedomestili pošiljatev ešče ednok na ime g. Kornhäusera.

Vsem onim, ki so se trüdili s tem, da naše bolečine ob priliki smrti moje predrage soproge, odnosno ljube matere tolažijo, tem potom izražam onašo najiskrenejšo zahvalo.

Bader Herman
njegovi otroci.

Mindazoknak, akik felejtethetlen jo felefégem, illetve édesanyánk temetésén megjelentek és részvétükkel enyhítették nagy fájdalomukat, hálásan mondunk köszönetet.

Bader Herman
és gyermekei.

Trgovinska hiža k odaji na Cankovi

na najobračlivejšem mestu pri velikoj cesti, v šterom je že od duga leta mao trgovina z živžom, železom, kratkim blagom, z perotinov i z vertstvenimi pridélki z dobrimi dohodki i z dobrim obračjom stoji. Velka

trgovinska hiža,

4 stanovanske sobe, kuhinja, kamra, velika feobana pivnica, zdani vertstveni hram, kakti štala, gümlö, sklapišče, svinski hlevi i z pralnov kuhinjov, velki sadovniak i ográčekom redno zagrajeno je za 400 jezéro dinarov gotovi penez k odaji. Priseli se lahko 15. aprila t. l. Küpci se naj zglasijo pri

KAROL VOGLER

na CANKOVI.

SLOVENSKA BANKA

podružnica Dolnja Lendava

plača najbolje
dolarje in zlate peneze.

Što ne verje, naj posküši,

da jako dosta penez prihrani, če küpi:

cement, vapno, deske,

late tesan les, traverze, pleh, cveke, cementne

rore, se priprave za stüdenca itd. pri

V. BRATINA, KRIŽEVCI pri Ljubomeri.

(Ljubmerki).